

Se kaszinó, se (al)mester

(Folytatás az 1. oldalról.)

gyen Szegednek, s mindkettő főállásban, ami logikus is, hiszen közel kétszáz ezer lakosú, de legalábbis ekkora népességgel és agglomerációval rendelkező nagyvárosról van szó), éppen csak elfogadták.

Az 51 jelen levő képviselő közül 26-an — tehát az 50% plusz egy fő — voksoltak úgy, hogy ezen ülésen válasszanak alpolgármestereket. Ha a Kereszténydemokrata Néppárt egyik vezetője, dr. Farkas László nem távozik a szünetben az ülésről, akkor a liberálisok ezen akaratukat nem tudták volna keresztülvinni.

Az önkormányzati testület ülése azonban még további meglepetésekkel szolgált. Az MDF-KDNP-frakció kötötte az ebet a karóhoz, s továbbra is csupán az SZMSZ elfogadása után kívánt alpolgármestert választani. Midőn leszavazták őket,

testületileg kivonultak

a teremből — Koha Róbert jelentette be, s irányította ezen lépésüket —, csupán dr. Szilvássy László és Szabó Béla maradt benn, ők

sem pártmegfigyelőként, hanem, mert tagjai az ügyrendi bizottságnak. A kivonulás nem szegte kedvét az alpolgármestert most választani akaróknak, hiszen a testület határozatképes maradt, lévén 33-an jelen — szavazati joggal.

Két jelölt nevét vették fel a szavazólapra; s a korábbi eredményekből úgy tűnt, meg is kapják a szükséges 27 voksot. Az események azonban újabb fordulatot vettek: Túhegyi József (SZDSZ) 24, Báthly Gábor (MSZP) pedig 25 érvényes, igenlő szavazatot kapott. (33 fő volt jelen, közülük 31-en szavaztak, de mindössze 26 volt az érvényes szavazatok száma. Látható: valaki(k) párton,

frakción belül bojkottálták

saját jelöltjüket.

Hiába vonultak tehát ki demonstratív a kormánypártiak, a liberálisok nem voltak képesek élni e lehetőséggel. Mindezekből az következik, hogy az alpolgármester-választást a testület jövő csütörtökön megismétli. (Erre egyébként jogszabály is kötelezi.)

(ódor—sandi)

Miniszterséget vállalok!

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Olvasom az újságban, hogy átalakítani készül kormányát. Ezúton szeretnék jelentkezni, hogy az új miniszteri tanácsban tárcát vállalnék. Olvasom ugyan is azt is, hogy egy levél-tett miniszter felmondási ideje 6 hónap, s ez idő alatt rendes, havi 65 ezer forintot fizetését kapja. Igaz, szolgálati gépkocsiját már nem használhatja, K-vonalát leszerelik, de a munkavégzés alól is fel van mentve.

Azok a miniszterek tehát, akik az elmúlt hat hónapban rosszul dolgoztak, posztjukra alkalmatlannak bizonyultak, még egy fél évig kapják magas fizetésüket — a semmiért.

Ezúton szeretném megnyugtanni is a Miniszterelnök Urat, hogy nem akarom túl sokáig elfoglalni a miniszteri bársonyszéket mások elől. Igérem, néhány hónap múlva önként megválok tőle. Természete-

sen, a hat hónapi felmondásra, és az addig folyósított havi 65 ezerre, mint jogos illetményre, igényt tartok!

Ha Ön megfogadná a tanácsomat, lenne egy ötletem az alacsony jövedelműek gondjának megoldására is. (Vegye ezt akár első miniszteri javaslatomnak.) Minden embert, aki nek abnormálisan alacsony a jövedelme, ki kell nevezni egy időre miniszternek. Aztán hamarosan le lehet váltani, utána úgyis fél évig még magas fizetést kap, meg van oldva a problémája. Ha képesek leszünk elég gyorsan változtatni a kormány összetételét, egy év alatt egy csomó emberen segíthetünk ezzel a módszerrel!

Kérem tehát, mind jelentkezésem, mind javaslatomat pozitívan elbírálni szíveskedjék.

Tisztelettel:

Márok Tamás

Caritas Hungarica

Újra megalakult a Caritas Hungarica szociális segélyező szervezet, amelyet a II. világháború után a többi katolikus szervezettel együtt betiltottak — tájékoztatta a sajtó képviselőit Várszegi Arztrik püspök, rektor, a Püspöki Konferencia titkára és Frank Miklós, a püspöki kar Caritas megbízottja csütörtökön, a Központi Szemináriumban. Elmondották: a Magyar Karitás új-jászervezését a Magyar Katolikus Püspöki Kar ez évi nyári ülésén határozták el. A szervezet célja, hogy mozgósítson minden keresztény hívót: vegyen részt az egész országra kiterjedő szeretetmozgalomban, segítőkészségével és anyagilag is támogassa a testi-lelki szük-

séget szenvedőket. A Magyar Karitás arra hivatott, hogy a helyi közösségekben, a plébániákban, az egyházmegyéknél és országos szinten fellessze és táplálja a hívekben az egymás iránti törődés segítőszellemét. Együttműködik más egyházakkal, és az állami szervezetekkel. Összehangolja az egyházi és más humanitárius szervezetek — köztük a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Római Katolikus Szeretetszolgálat, a Híd-családszolgálat, a Híd-családszolgálat — tevékenységét. Felkutatja a szociális bajok gyökereit, és javaslatot tesz azok orvoslására. Képviselet a külföldi segélyszerveket, főleg a Nemzetközi Caritas felé. (MTI)

Vízum nélkül — Koreába

A Magyar Köztársaság és a Koreai Köztársaság közötti gazdasági és politikai együttműködésről tárgyalt Göncz Árpád és Ro Te Vu csütörtökön Szöulban. A pénzügyi kapcsolatok, az importliberalizálás és a vízumkénszer megszüntetése az a három fő terület, ahol Magyarország a Koreai Köztársaság támogatására számít.

Göncz Árpád felvetette a dél-koreai mezőgazdasági terménybehozatal liberalizálásának fontosságát, és azt, hogy a két ország a tudomány és a tudománypolitika terén alakítson ki szorosabb együttműködést.

Ro Te Vu válaszában elmondta, a koreai fél ösztönözi fogja a szakemberek cseréjét, a beruházásokat, vegyes vállalatok létesítését. Az építőiparban, hírközlésben, egészségügyi szektorban látja az elnök az együttműködés perspektívus területeit. Végül jelezte, hogy a közeljövőben az állampolgárok utazásainál a vízumterménybehozatal liberalizálásának fontosságát, és azt, tő. (MTI)

Megjelent egy cikk még a régi Népszabadságban, a mostani főszereplő, Eötvös Pál írta. A címe az volt: A politikus magányossága. Kádáról szólt, kinek politikája a reformok óvatosságot erősített, és ki évekig a legprogresszívabb vezető volt ebben a térségben. Aztán jött Gorbacsov, s túllépett Kádáron. Politikája két év alatt anakronizálta magát. Volt egy kép is a cikkhez: az emlékeztetés '87-es moszkvai november 7-én készült, mikor Gorbacsov kipakolt. Az idősebb reformer főtitkár látható rajta, egyedül az elnökségi emelvényen. Magányosan, elgyötörve, túl jónagyon.

Efféle képet ma már Pozsgay Imréről is lehetne csinálni. Ő is magára maradt. Amikor először hallottam, hogy kilép az MSZP-ből, elöntött a méreg. Olyasfélért éreztem, amit később Horn Gyula pártelnök ki is mondott: cserbenhagyta a pártját. Aztán megnyugodtam kicsit, mérlegelni kezdtem. Elolvastam a kongresszushoz írott levelét is, sokat abból sem tudtam meg. Átböngésztem nyilatkozatait, kevéssel lettem okosabb. Csak jelzők, elejtett szavak árulkodnak.

Mindezekből azt feltételezem, kilépésében fontos szerepet játszott a pszichológiai elem. Pozsgay az utóbbi hónapokban magára maradt. A választások óta már nem volt fontos politikus. Erre maga is utalt, mikor arról beszélt, hogy fogynak az erkölcsi és politikai tőkéjéből szeretne megőrizni valamit mostani lépésével. A Parlamentben, frakció vezető letéve, gyenge aktivitást mutatott, talán csak a gombnyomogatás ügyében foglalt állást határozottan. Am véleményével később a háttérbe vonult.

Pozsgay

Pozsgay pályája tragikus pálya, s ebben az értelemben hasonlítható Kádáréhoz. Még a népfront főtitkáráként, olyan változásokat kezdeményezett, melyek túlcaptak rajta. A hasonlat, melyet ő használt pártjára, tán jobban illik őra magára: összedöntöttük a pártállam épületét, de a romok maguk alá temettek bennünket. Pozsgay utóbbi pár hónapja azt mutatja, hogy képtelen volt feldolgozni azt az ellentmondást, hogy reformjai, melyekért oly nagy hittel és elszárással küzdött, olyan rendszerre vezettek, amelynek reá már nincs szüksége.

Ma úgy tűnik, Pozsgay Imrének történelmi küldetése az volt, hogy levezényelje az állampárt, majd később a pártállam lebontását. E nagy, s valljuk meg, veszélyes feladatot jól elvégezte. Volt azonban egy másik célkitűzése is. Nemzeti integrálóerőt szeretett volna létrehozni, melynek vezéralakja ő lett volna. Efféle kísérlet volt a Demokratikus Magyarországi Mozgalom, ám ez meg sem szerveződött, s ezt a szerepet játszhatta volna el a nép által megválasztott köztársasági elnök. Elnöksége azonban — eltérő okokból — a legkülönbözőbb politikai erőknek nem állt érdekében. Nem kívánta Pozsgayt ily magasra emelni sem Grósz Károly, sem egykori báza, a népfront, népszavazáson tiltakozott ellene az SZDSZ, s végül még a némileg elvbarátnak tekinthető Demokrata Fórum is. A Fórum bojkottja nyilván sok olyan szavazót tartott otthon, kik voksukat a mielőbbi — s így,

az akkor alkotmány szerint közvetlen — elnökválasztásra adták volna.

Márpedig egy éve egy közvetlen elnökválasztáson Pozsgay minden bizonnyal nyert volna. Ő ugyanis nemcsak nagy tekintélyű de igen népszerű politikus is volt. A Kádár-féle vezetés unalmas pártbürokratái, s Grósz száraz stílusa után az emberekre nagy hatást tett fennkölt világos stílusa. Abban a kor-szakban lestük szavát, interjút cse, megéve olvastuk, előadásain százzal szorongtunk. Nyugati elemzők használják, erre az esetre igazán érvényes, ő volt Magyarországon a legbefolyásosabb politikus. Ezért aztán nyilván nehezen dolgozza föl most magában, hogy jelentősége elolvadt, befolyása csekély, sőt még népszerűsége is elillant. Ebben persze politikai ellenfeleinek is megvan a maguk téglája. Egyetlen politikus ellen sem folyt olyan szervezett, alapos hadjárat mint ellene. Az egykori ellenzék túl nagy teher-tételnek érezte, hogy a volt állampárt utódja ilyen nehézsúlyú figurával szálljon a választási ringbe. Azoknak a pártoknak, akik Pozsgay védőszárnyai alatt cseperedtek föl, s kik vele értéktek szót a nemzeti kerekasztal-tárgyalásokon, többé nem állt már érdekükben támogatni őt. A mór megtette kötelességét. E magatartásnak az erkölcsi-ségét persze lehet vitatni, de hát épp Pozsgay mondotta: „a hála nem politikai kategória”.

Pozsgay Imre mostani kilépését az MSZP-ből elsősorban nem politikai indíték döntésnek gondolom. Hogy lesznek-e utóbb politikai következményei, ez később derül ki, ám az már megkockázatom, egy másik karrier lesz.

(márok)

Rádiótelex

GORBACSOVOT AKARTA LELŐNI. Újabb és újabb részletek válnak ismertté a november hetedikén Vörös téri lövöldözésről. Időközben Alekszandr Smonovról, akit a KGB vezetője november hetedikén este még magányos örültnek nevezett, kiderült, hogy nem vaktában lövöldözött, hanem Gorbacsov elnököt akarta lelőni, és tettét évek óta tervezte. A férfit az újságírók szovjet polgár csütörtökön megdughatta, hogy a merényletkísérlet előtt mintegy három héttel, kilencszáz rubelért jutott hozzá a német gyártmányú vadászfegyverhez, amelyhez egyébként törvényes módon fegyverviselési engedélyt is szerzett. A férfi közkönyvtárból kölcsönözhető könyvekből tanulta meg újonnan szerzett fegyverének kezelését, s a Vörös téri akció végrehajtásakor házilag készített golyóálló mellényt viselt. Alekszandr Smonov moszkvai szállításadónójától értesült arról, hogy a Vörös tere csak engedéllyel, illetve a felvonulók menetoszlopával juthat el, így döntött amellett, hogy az egyik kerület felvonulóihoz csatlakozva közelíti meg tetteinek színhelyét. A merényletkísérlet kimenetelét, ellentétben az első feltételezésekkel, valóban veszélyessé is válhatott volna. (MTI)

BUSH-BÍRÓSÁG? A számúzott kuvaiti vezetők negyvenezer fő „nemzeti hadsereget” állítanak fel abból a célból, hogy „kiűzzék hazájukból az iraki megszállókat” — hozták nyilvánosságra csütörtökön Abu-Dzabiban kuvaiti tisztségviselők. Elmondták, hogy kuvaiti ifjak ezreit képezték ki a környező, Öböl menti államok sivatagaiban, s a kuvaiti kormány ütőképes légierőt is felállít. Az INA iraki hírgyűnkös csütörtöki jelentése szerint jövő hónapban távollétében bíróság elé állítják George Bush elnököt „embertelen politikájáért”. Valamint azért, mert „agressziót tervez az iraki nép ellen”. A tárgyalás december 10-én kezdődik, egy nemzetközi bíróság és isze alatt. Az INA az Arab Jogászok Szövetségének egyik képviselőjét idézte, aki elmondta, hogy a tárgyalást a náci háborús bűnösöket elítélő, nürnbergi per mintájára rendezik meg.

(MTI/Reuter/AFP)

A BUNDESTAG ÜLÉSE. A német politika békepolitika, és az is marad, jelentette ki csütörtökön Helmut Kohl német kancellár a Bundestag rendkívüli ülésén. Leszögezte, hogy Németországnak nincsenek ellenfelei, nincsenek ellenségei többé, a Helsinkifolyamatban részt vevő országok párizsi csúcstekeztele, az ott aláírandó dokumentumok azt fogják bizonyítani, hogy „a konfrontáció és a hidegháború Európában végérvényesen magunk mögött maradt”. Kohl bejelentette, hogy a hét végén oggersheimi házában az oda látogató amerikai elnökkel, George Bush-sal ismét megvitatta, hogy a nyugati fejlett ipari államok miként tudják hatékonyan és egyeztetetten támogatni a reformfolyamatokat Közép-, Kelet- és Délkelet-Európa országaiban. „különös tekintettel a nehéz téle, aminek minden (keleti) reformállam elvére néz”. A kancellár a Szovjetunióhoz már eddig nyújtott német segítség teteleinek felsorolásakor megemlítette, hogy Németország „folytatni fogja a kielezett ellátási helyzet esetén az élelmiszer- és szállítást” (a Szovjetunióba). (MTI)

ZAVARGÁSOK BERLINBEN. Szerdán este Berlinben újabb zavargásokba torkolt az a belvárosból kiindult kezdetben békés tüntetés, amelynek résztvevői az illegálisan elfoglalt lakóházak erőszakos kiűzését ellen kívánták tiltakozni. A rendőrségi akciók alkalmasint a végét jelentetik a nem egészen két éve fennálló szociáldemokrata-alternatív koalíciónak a német fővárosban. (MTI)

KARÁCSONYRA KATONÁKAT. A német zöldek pártjának egyik képviselője, Alfred Mechttersheimer azzal a javaslattal állt elő, hogy a karácsonyi ünnepekre szovjet katonákat hívjanak meg magukhoz német családok s folyamatosan népi diplomáciát. Mechttersheimer azért tett ilyen javaslatot, mert az egykori NDK-ban sokan túlságosan hosszúnak tartják azt az időt, a negy évet, amíg a 360-380 ezer főnyi szovjet nyugati hadseregcsoport utolsó tagja is távozik német földről. A havi 25 márka zsoldból tengődő szovjet katonák már-már közutálatnak vannak kitéve a jó egy éve még a megbonthatatlan szovjet-kelet-német barátságot éltető lakosság részéről. (A zöldpárti képviselő felvetése csak keletnémet családokra vonatkozhat, a szovjet katonák elvben nem léphetnek nyugati német területre.) Az ellenségeskedés, a feszültség feloldása érdekében maga Kohl kancellár is próbál jó példával elől járni, s látogatásokat tervez kelet-németországi szovjet katonai egységeknél. (MTI)

ÚJ POLITIKA A SZER-NÉL? George Bush amerikai elnök hamarosan bizottságot nevez ki, amelynek feladata kialakítani a Szabad Európa és a Szovjetunió számára sugárzó Szabadság Adó új szerepét. A U. S. News and World Report hírmagazin szerint felmerült az a kérdés: szükség van-e arra, hogy az Egyesült Államok évi fél-milliárd dollár költségen három, külföldre sugárzó különböző rádióállomásra. A harmadik az Amerika Hangja, amelyet esetleg kivonnak a külügyminisztérium irányítása alól. — Egy törvényhozási javaslat szerint a három adót össze kellene vonni — jelentette a lap. (MTI)

EZERDINÁROS BANKJEGY. Ezerdináros bankjegyet bocsát ki a jugoszláv nemzeti bank — jelentette csütörtökön a belgrádi sajtó. Az új ezres megjelenése az ismét magasha szökő infláció egyik megnyilvánulása: a jugoszláv nemzeti bank ugyanis a számolás megkönnyítése érdekében a közelmúltban névleges devalvációt hajtott végre, s egyszerűen levágott négy nullát a névértékekből. Ekkor a korábbi százazres bankból tíz dinár értékű pénz lett, az ötszázazres és az egymillióss pedig ötven és száz dinárként szerepelt. A régi ezres és ötezres pénzeket nemrég vonták ki a forgalomból, helyükbe egy- és öt dináros fempénzek kerültek. Jelentősen bonyolítja a számolást az, hogy a csökkent névértékű és az eredeti bankjegyek még egy-idejűleg léteznek. (MTI)

DIANA ÉS A JAPÁNOK. A japán tévé hét csatornáját figyelő okkal híhette a napokban, hogy Japánban Diana hercegnő hetét ünneplik. Bár Akihito császár beiktatása alkalmából Tokiót előzőnlötték a külföldi államférfiak, a televízió szombat éjszakai megérkezése óta szinte folyamatosan Lady Di bájaival és eleganciájával volt elfoglalva. Diana négy évvel ezelőtti, első látogatásán már meghódította a japán szíveket. Az utcákat előzőnlötték a Diana-frizurás, -kalapos és -kosztümös hölgyek, akik per-sze minden igyekeztük ellenére maradtak kicsinek, fekete hajúnak és barna szeműnek. (Reuter)